kimlik sonnet'si

ben aynada büyüdüm, aynalar ise bende:
acıları gezerken, sözlerımızle ikiz:
birlikte olduğumuz, ah, o ürkünc bedende
bakarken kendimize, sevişen günlerimiz
birer birer görünüp dibe çöker...ah, kısır
bir yolculuk bizimki... hani durak, yol nerde?
hangimiz ötekine giz oluruz ya da sır?
ayna tende dağılır, ten aynada yiter de
fırtına saatlerde aşklardaki ince kum
üstüme yığılırken, akşamları kederle
-ve sanki sevişirmiş gibi ikindilerle,
o dökülüp düşerse kırılan ben olurum...

kimliğim öldü benim, çoktan geçtim adımdan,
ah, başka bir şey değilim aynalarımdan...

hilmi yavuz